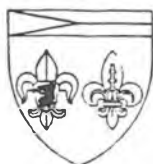

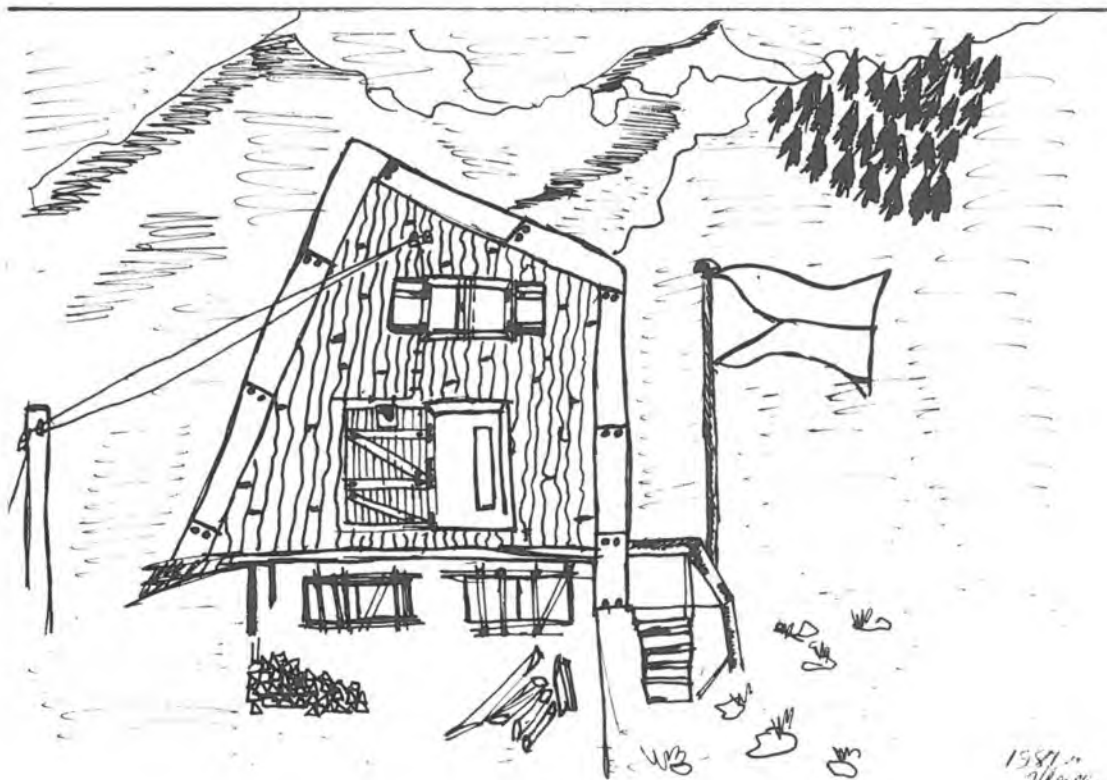
TAM TAM

Časopis československých skautů ve Švýcarsku

Ročník 8
Číslo 4

Červen
1981

1981
Vince

Z REDAKČNÍ POŠTY

Rádi otiskujeme část odpovědi sestry Libuše Drobílkové z USA na naše počekování za ohromnou zásilku knih :

Milí,
nebylo třeba děkovat a to hlavně proto, že jsem splnila třetí bod zákona "Skautka je prospěšná a pomáhá jiným".

Nevěděla jsem, že máte skautské knihovničky a tož jsem ráda, že jsem melou hřivnou přispěla.

A když už jsem u těch vzpomínek na vás - československé skauty a skautky ve Švýcarsku, chci připsat pár slov, které jsem světluškám pronesla v r.1949 v urchlickém táboře v jedné z týdních desetiminutovek :

"NA CESTU ŽIVOTEM" - Sytíš-li tělo, nezapomínej na duši. I duše má svůj hlad - jen poslouchej její hlas a neohlušuj ho. Duše ohlušit se dá i ukřičet, ale potom se schoulí kdesi v koutě, skomírá Ti a umře. Ty ovšem žiješ dál, ale ten Tvůj život není ničím více nežli život němě tváře ; pracuješ, abys měla co jíst. Syť ji, dokud žiješ. Vědění je moc - snaž se té moci dosáhnout. Peníze Ti zpříjemní několik chviliek života, ale vědění dá teprve Tvému životu smysl, páteř a sílu. Vědění dá cenu Tvému 'já', vědění Tě naučí nekrčit se před nikým a nezapírat sebe v ničem. Vědění je zdraví duše. Buď věrna knize dokud dýcháš. Kniha je nejlepším přítelem, neboť Tě neoklame, nezradí. Kniha je nejlepším společníkem, neboť lidé dali do ní to nejlepší, co měli ve svých duších ; kniha je nejlepší stravou, poněvadž Ti nikdy nedá klesnout na stupeň zvířete. Nauč se být hrdou, ale jen ve vzdělání, ne na postavení, ne na titul. Nes v každém svém postavení to hrdé vědomí svého 'já' a věř, že žádná práce Tě neponíží, žádný stav, jenž Ti dává živobytí a nic se Ti nebude zdát méněcenný.

Život je povinností, žij jej vážně a uvidíš, že má i dost příjemných chviliek, které se mohou nazvat 'štěstí'. Opakuji ještě jednou : Buď pravým člověkem. ve všech situacích života ! A to ostatní přijde samo ; budeš i Češkou, poněvadž ucítíš, že Ti Tvé češství je vrozeno, a že nikdy nikým jiným být nemůžeš. Jen z takových jednotlivců národ nezahyne ... "

Přeji Vám všem hodně zdaru.

" Buď připraven ! "

L.D.

P O O H N I Š T I A N I S T O P Y

Opravdového skauta vždycky bolí, když vidí na nějakém zeleném paloučku černý, vypálený kruh po vyhaslém ohništi nějakých takytáborníků, kteří jsou tak líní, že po sobě neuklidí ani své ohniště či dokonce plechovky od konzerv. To už patří do základní skautské abecedy, že ohniště vždycky důkladně zabezpečíme proti vzniku požáru a když tábořiště opouštíme, oheň vždy řádně uhasíme, plechovky zahrabeme hluboko do země a ohniště zamaskujeme, aby po našem táboření nezůstala ani stopa. Máte-li tu možnost, přesvědčte se po čase, která se vzpamatovala travička po vašem letním skotačení a řádění na louce! Či jak se vzpamatovala po řádění méně svědomitých takyskautů nebo táborníků!

Patří k samozřejmým pro skauta pravidlům, že při zakládání ohniště nejprve opatrně odstraní travnatou část - drny - a odloží stranou, kde se neběhá. Když pak tábořiště opouští, usadí drny opět na původní místo. Přijdete-li v příštím roce na stejná místa, může se vám stát, že tam zastihnete svěží a vysokou trávu. Proč? Popel z tábořiště pohnojil půdu! Ještě lépe tedy učiníme, když popel z ohniště ještě před zadrnováním vybereme a rozházíme po okolí. Popelem tak pohnojíme větší kus louky, sedlák bude mít radost, naroste mu víc trávy. Po zakrytí ohniště nezapomeňme nikdy drny řádně zalít vodou, aby se důkladně spojily se zemí. V suchém létě se totiž někdy drny nespojí a tráva na místě zaschne.

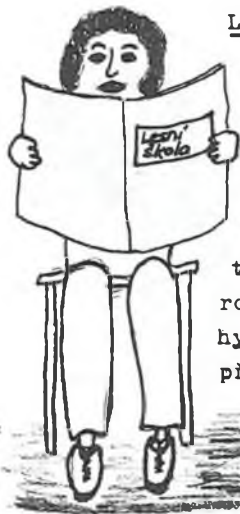
Po zbourání tábora zůstávají po stanech obdélníky zhnědlé trávy a dlouho ukazují, že na tomto místě stával tábor. Jak zakrýváme stopy v tomto případě? Zhnědlou suchou trávu vyhrabeme a místo důkladně zalejeme vodou. Ze zhnědlého drnu vyrazí během několika dnů nová tráva a v krátké době se i tato místa zazelenají.

Stejně postupujeme na místech, kde jsme trávu vyšlapali a vytvořili cestičky. Majitel pozemku takové ošetření jistě uvítá a příště nám vyjde vstříc při pronajímání místa k táboření. Na stálém tábořišti pomáhá taková péče udržovat louku stále svěží a v pořádku.

LESNÍ ŠKOLA A RÁDCOVSKÝ KURS ŠVÝCARSKÉ OBLASTI

Se konaly o svatodušních svátcích v roverském centru v Engelbergu OW ve výši 1'300 m n.m.

Vyučovaly se tyto obory :

Ohně - zažihání a druhy ohnišť,
obřadnictví u táborového ohně,
výcvik a vedení,

tělesná zdatnost a pořadová cvičení,
rodná řeč,

hygiena v táboře a hygiena potravin /uskładňování/
příprava tábora, tábořiště, táborové stavby,

hrv, mapování a orientace.

Posluchačstvo bylo pozorné, prostředí nřá-
teleké. Příští cyklus bude o rodzimních
prázdninách - doufejme s větší účastí.

Z VLAŠTOVČINA DENÍKU

Sobota 6. června. Už v sedm ráno isem byla u Mámy a Vlka. Od nich jsme jeli do Engelbergu, kde jsme se sešli s ostatními. Bylo nás deset: Cookie, Mára, Vlk, Vlčice, Šimla, Bronka, Martin, Kecka, Vřudv a já. Vydali jsme se společně ke skautské chatě. Brzy jsme přišli k malé lanovce, která dopravuje náklad. Byli jsme velice rádi, když na naše zamávání lanovka sjela dolů a my mohli naši bagáž naložit. Pak jsme se dali na výstup. Po půlhodině jsme -jakseptřítí udýchání - došli k chatě. Po obědě nás Cookie oficiálně přivítal. Potom nám Mára vyprávěla o skautských dějinách a Vlk o ohních. Po této teoretické přípravě jsme se vydali do lesa. Každý z nás si připravil hromádku dříví a samostatný ohniček. Pak jsme všichni najednou své ohýnkv zapálili a kdřv všechny hořely, spótili jsme ie v oheň ledinů. Kdřv jsme splnili tento úkol, připravili jsme pagodu na večerní táborák.

Po večeri, když se začalo stmívat, vydali jsme se k táboráku, který mezitím navlhnul padající rosou a nechtěl chytit. Šimla a Bronka si vysloužily odborku besedníka a po ukončení táboráku jsme zůstali Vlčice, Martin, Kecka a já u ohně jako stráž. Zatím se obloha zatahla mrakv a začalo se blýskat. Nedali jsme se vyvést z mírv, až začalo pršet. To jsme vzali nohy na ramena a uháněli k chatě. Cesta byla úzká a kluzká, takže jsme měli potíže s rovnováhou. V chatě jsme našli cedulku: "Flamendři, v kuchvni máte čaj, rozdělte si sušenky a nedělejte rámus. Cookie." Všechny pokyny jsme slyšili, jen s tím rá-
musem to nechtělo klapat, protože jsme byli v dobré náladě.

STROMY

Olši černou nebudeme nikdy hledat na suchých nebo skalnatých stráních nebo v hustém lese, ale naopak vždy na volných světelných místech kolem rybníků a jezer, na březích řek a potoků, na bažinách a močálech. Je to dřevina, která - podobně jako vrba - doslova roste z vody a ze slunce. Snadno pak dorůstá přes 20 m výšky. Ale je poměrně krátkověká, jen málokdy se dožije 80-100 roků. Její dřevo není trvanlivé. Čerstvě poražené je nápadně oranžově červené. To prý tak olši poznamenala čertova bába, stará čarodějnice, za to, že jí čert namlátil olšovou větví.

Krátkověkost nahrazuje olše velkou výmladností. Na každém pařezu se hned v následujícím roce vytvoří několik výmladků, zakrátko roste na břehu potoka či v mokřině celý porost. Snadno se rozmnožuje i semenem. Drobná semínka mají po stranách vzduchové váčky, které je nadlehčují ve vzduchu i na vodě. Vítr a voda je pak přenášejí na velké vzdálenosti. Olše je obvykle první strom, který se uchytlí na nových nebo opuštěných vlhkých půdách. Roste velmi rychle, olšové porosty dovedou zakrátko změnit vzhled celého údolí k nepoznání.

Mezi dřevinami má olše jednu neobvyklou vlastnost: obohacuje půdu dusíkem podobně jako jetel či hrách. Umožňuje to zvláštní druh houby, která prorůstá olšové kořínky a vytváří na nich shluky bradavičnatých výrůstků /tzv. mykorrhiza/. Někdy je můžeme dobře vidět na kořenech na podemletých březích potoků.

Jako jediná z našich listnáčů tvoří olše šištíčky, podobné šiškám jehličnatých stromů. Holé větve s černými šištíčkami jsou v zimě ve váze velmi dekorativní. Ale ještě nápadnější jsou na jaře jehnědy plné žlutého pylu. Otvírají se ještě před rašením pupenů a jarní vítr roznáší celé mraky pylu po širokém okolí. V jedné jehnědě může být až dva miliony pylových zrnků. Vezmete-li si větvičku s jehnědami domů, otevřou se vysypou v teple během jednoho nebo dvou dnů.

Československý Skaut ve Švýcarsku

K A L E N D Á Ř P O D N I K Ů :

19.7. - 8.8. : Odd. Curych s Medvědv a pařížskou družinou pořádají společný tábor v St. Brais JU v indiánských tee-pee vlastní výroby. Návštěvní den

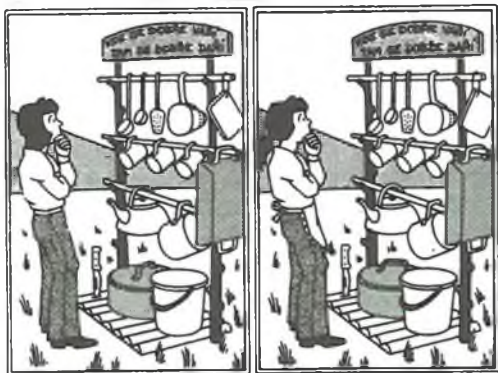

1. a 2. srpna. Vede Šrámek, Baribal, Iococa a Frána.

5.7. - 18.7. : Letní tábor odd. Bern. Nekoná se u Neuchâtelského jezera, jak bylo oznámeno minule, nýbrž u vesničky EPAUVILLERS v Juře /ne tak daleko od curyšských/. Původní tábor leží v nádherném místě poblíž řeky Doubs. Vede Vlašťovka a Monika.
Poplatek 200 fr.

Naše oblast se zúčastnila v sobotu 20.6. DNE UPRCHLÍKŮ v Curychu. V našem stánku prodávali curyšští české koláče a bramborák. Bernští přijeli v národních krojích a předvedli několik tanců a písní z lidové pokladnice. Čistý výtěžek 251,45 šfr byl poukázán švýcarské ústředně pro uprchlíky s určením pro pomoc našim krajanům.

PĚT ROZDÍLŮ

Nejprve snadno odhalíte jednu zásadní chybu proti všem tábornickým zvyklostem. A pak těch 5 rozdílů, vše zaslat na redakci. Čekají pěkné odměny.

14. OBĚŽNÁ KAZETA krouží už po Švýcarsku. Teď přistála u Šrámka. Zájemci, hlase se u ní !

T A M - T A M oblastní časopis českých a slovenských skautů ve Švýcarsku.

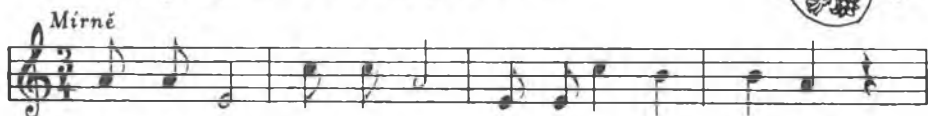
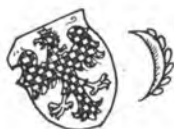
Redakce : Pirátka, Cookie, Monika

Předplatné /včetně přílohy ŠÍP/ : FrS 12,-- na naše konto

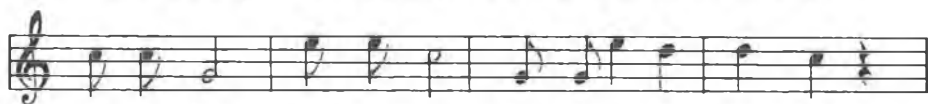
30/11771/33 u Schw. Volksbank Murten, Pošt. šekový účet 17-988 Fribourg.

A.Z. 3000 Bern 1
Postretouren an :
Postfach 295
CH-8021 Zürich 1
Verband der
Tschechoslowakischen
Pfadfinder in der Schweiz.

Moravo, Moravo...

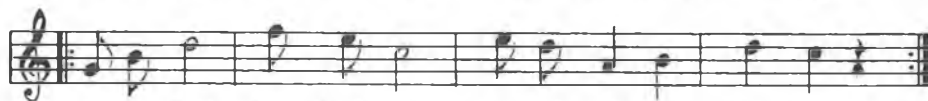
Mo-ra-vo, Mo-ra-vo, Mo-ra-vi-čko mi-lá!

co zte-be po-chá-zí cha-sa u-šle-čti-lá!

Cha-sa u-šle-čti-lá, žá-do-sti-vá bo-je!

A ja-ké to koňstvo ro-dí pū-da tvo-je!

Moravo, Moravo
tvá orlice pestrá,
byla našeho lva
vždy upřímná sestra,
vždy upřímná sestra,
budíž jí i dále,
máme hrdinského
i dobrého krále.